

کنفرانس تهران- گزارش مترجم استالین- ۳

سخنان افتتاحیه

روزولت- استالین- چرچیل

پشت میز مذاکره

جلسات عمومی کنفرانس در تالار بزرگی که به سبک اسپیر آرایش شده بود تشکیل می شد. در وسط تالار میز گرد بزرگی پوشیده با پارچه ای به رنگ بژ قرار داشت. در اطراف آن صندلی های راحتی با ابرایشم راه راه که دسته های آن های چوب ماهون چیده شده بود. در وسط میز، پایه ای با پرچم های دولتی سه قدرت شرکت کننده در کنفرانس قرار داشت. روبروی هر صندلی راحتی یک دفتر یادداشت و یک مداد نیز چیده بودند. سران هیات های نمایندگی و مترجم ها نزدیک میز نشسته بودند. سایر اعضای هیات های نمایندگی و پرسنل فنی روی صندلی ها جای گرفته بودند.

نخستین جلسه عمومی در ساعت ۱۶ روز ۲۸ نوامبر شروع شد و سه ساعت و نیم طول کشید. اجلاس را روزولت رئیس جمهور امریکا افتتاح کرد. او طی سخنانی گفت:

- من، چون از بقیه سران دول حاضر در این کنفرانس جوان تر هستم، بخود اجازه می دهم پیش از آنها سخن بگویم. می خواهم به اعضای این کنفرانس که اعضای یک خانواده جدید هستند و اطراف این میز نشسته اند اطمینان بدهم که ما همه با یک هدف در اینجا جمع شده ایم و آن این که هرچه زودتر به فاشیسم غلبه کرده و در جنگی که به جهان تحمیل شده پیروز شویم. ما قصد نداریم همه آنچه که در اینجا گفته خواهد شد را منتشر کنیم، اما با یکدیگر مثل دوستان، بی پرده و صمیمانه سخن خواهیم گفت.

تعهد متقابل شرکت کنندگان کنفرانس، در این باره که هر آنچه در آن گفته شود منتشر نخواهد شد، زمینه را برای تبادل نظر آزاد و بی پرده آماده ساخت و به هر یک از طرفین کمک کرد تا بهتر و صریح تر با مواضع طرف مقابل آشنا شود. همچنین، زمینه را فراهم ساخت تا با وجود تفاوت های بنیادین میان نظام های اجتماعی و سیاسی اتحاد شوروی از یکسو و ایالات متحده و انگلستان از سوی دیگر، به حسن تفاهم و همکاری نتیجه بخش در مبارزه علیه دشمن مشترک برسند و اتحاد ضد هیتلر را مستحکم کنند. رئیس جمهور امریکا در ادامه سخنانش پیرامون ترتیب کار کنفرانس اعلام کرد که ستاد نظامی هیات های نمایندگی می توانند مسائل نظامی را جداگانه بررسی کنند و هیات های نمایندگی بصورت همزمان بر سر مسائلی مانند نظام جهانی، پس از جنگ مذاکره کنند. روزولت در خاتمه سخنانش گفت:

- فکر می کنم نتیجه این دیدار موفقیت آمیز خواهد بود و سه کشوری که علیه فاشیسم هیتلری متحد شده اند در این کنفرانس بتوانند پایه های تحکیم اتحاد را برای نسل های آینده نیز فراهم کنند.

او سپس روی کرد به چرچیل و استالین و از آنها سؤال کرد که قبل از آغاز مذاکرات تمایل دارند سخنانی در باره اهمیت این دیدار برای تمام بشریت سخن بگویند؟

چرچیل بلافاصله دست راست خود را بعلامت اجازه سخن بلند کرد و سپس، برای بلند شدن، روی صندلی راحتی خود چند بار جا بجا شد تا توانست برای هیکل سنگین خود جا پیدا کند. درحالیکه بسیار هماهنگ و واضح سخن می گفت، کلمات را مانند بنائی که آجر پس از آجر می چیند تا دیوار را بالا ببرد ادا کرد. در فاصله ای که مترجم سخنان او را به روسی ترجمه می کرد نیز لب هایش حرکت می کرد. گوئی جمله ای را که بعدا می خواست با صدای بلند بگوید، ابتدا یکبار برای خودش تکرار می کرد. چنان که گوئی برای باطن خود سخن می

گوید. مترجم که آخرین جمله را به پایان می برد، چریپل با اطمینان از اینکه کلمات مناسب را پیدا کرده، این بار با صدای بلند آنچه را قبلا برای خود زمزمه کرده بود سخن برای حاضران تکرار می کرد. با صدای بلند و مانند یک ناطق حرفه ای سخن می گفت. این جملات او از آن سخنرانی ثبت شد:

- شاید این دیدار مظهر بزرگترین تمرکز قوای جهان، در تاریخ بشر باشد. حل و فصل مهم ترین مسائل برای کوتاه کردن هرچه زودتر جنگ و رسیدن به پیروزی. سرنوشت آینده بشریت اکنون در دست های ماست. من ادعا می کنم که برای خدمتی تاریخ به بشریت در اینجا جمع شده ایم.

سپس، پیش از آنکه روی صندلی اش بنشیند، چند ثانیه ای با نگاهی نافذ همه حاضران را برانداز کرد تا از تاثیر سخنانش مطمئن شود.

استالین بسیار خونسر و بی آنکه از جایش خود بلند شود، شروع به سخن کرد. بلافاصله سکوت مطلق در سالن کنفرانس حاکم شد. شاید به این علت که اکثریت حاضران در کنفرانس برای نخستین بار صدای استالین را می شنیدند و شاید هم به این دلیل که استالین بسیار خفیف و شمرده سخن می گفت. او بسیار کوتاه و بدون حاشیه پردازی گفت:

- با سلام به همه حاضران در این کنفرانس، می خواهم چند تذکر بدهم. فکر می کنم تاریخ با ماست. قوای عظیم و امکانات عظیمی در اختیار ماست. شخصا امیدوارم تمام تدابیر ممکنه را بتوانیم اتخاذ کنیم تا در چارچوب همکاری مشترک، از امکانات عظیمی بهره گیری کنیم که ملت هایما در اختیارمان گذاشته اند. و اکنون بیائید کارمان را شروع کنیم.